

Nota voor burgemeester en wethouders

Team
DEV-BLD

Onderwerp

Proefprocessen Beschermingsbewind

1- Notagegevens

Notanummer 2019-000751
Datum 11-04-2019
Programma:
07 Inkomens-voorziening en arbeidsmarkt
Portefeuillehouder Weth. De Geest

2- Bestuursorgaan

[X]B & W	03-06-2019
[]Raad	--
[]Burgemeester	--
College van B & W	
- Burgemeester	- Weth. Grijsen
- Weth. De Geest	- Weth. Verhaar
- Weth. Walder	- Weth. Rorink

Besluitenlijst	d.d.	d.d.	d.d.
[]Akkoordstukken	--	[X]Openbaar	03-06-2019
		[]Besloten	--

Routing	d.d.	par.	
wethouder	19-04-2019	[]adj.secr.	--
programmamanager	17-04-2019	[X]gem.secr.	19-04-2019
BIS Openbaar			
Status	Definitief2019-06-07		

Bijlagen

Memo stand van zaken proefprocessen beschermingsbewind
Uitspraak Rechtbank Groningen inzake bijzonder bijstand
Uitspraken Bezwaarcommissie Deventer

B & W d.d.: 03-06-2019

Besloten wordt:

- 1 In te stemmen met het voorstel om te stoppen met de proefprocessen beschermingsbewind en het beleid verder aan te scherpen;
- 2 na de gestelde aanpassingen het voornemen uit te spreken om het beleid rondom de bijzondere bijstand voor beschermingsbewind per 1 januari 2020 in te voeren (zonder verdere proefprocessen en nadat de raad wensen en bedenkingen heeft kunnen geven);
- 3 de raadsmededeling vast te stellen en aan te bieden aan de raad
- 4 de nota en het besluit openbaar te maken met uitzondering van de bijlagen

Financiële aspecten:

Financiële gevolgen voor de gemeente?	Nee
Begrotingswijziging	Nee

Voorstel openbaarmaking conform Wet Openbaarheid Bestuur (Wob)

- [] De nota en het besluit openbaar te maken
- [] De nota en het besluit openbaar te maken vergezeld van bijgaand persbericht
- [X] De nota en het besluit openbaar te maken nadat de officiële uitspraken van de bezwaarcommissie zijn ontvangen
- [] De nota en het besluit openbaar te maken, behalve...

- [] Het besluit openbaar te maken, maar niet de nota, gelet op artikel:

- [] De nota en het besluit niet openbaar te maken, gelet op artikel:

Kennisgeving/ Bekendmaking Awb

Kennisgeving (publicatie) conform Awb
Bekendmaking conform Awb

Nee
Nee

ADVIESRADEN:

Moet een van de adviesraden gehoord worden of op de hoogte gesteld?

Nee

Toelichting

Inleiding

Het aantal mensen dat niet in staat is zelf op een verantwoorde wijze met financiën om te gaan en in verband daarmee onder beschermingsbewind wordt geplaatst, stijgt al jaren. De kosten voor de uitvoering van beschermingsbewind worden bij de onder bewind gestelde in rekening gebracht. Als mensen deze kosten niet zelf kunnen dragen, kunnen zij een beroep doen op bijzondere bijstand. De gemeente wordt daarmee verplicht deze kosten vanuit de bijzondere bijstand te vergoeden, waardoor deze uitgaven vanuit de bijzondere bijstand ook al jaren stijgen.

De gemeente Deventer wil meer grip krijgen op de kosten voor bijzondere bijstand voor beschermingsbewind en beschouwt het beschermingsbewind via het Budget Adviesbureau Deventer (BAD) daarbij als voorliggende voorziening. De dienstverlening van BAD is passend en adequaat en de tarieven die het BAD in rekening brengt zijn lager dan die van veel private bewindvoerders (een enkele uitzondering daargelaten).

Eind 2017 is besloten om middels proefprocessen te onderzoeken of het nieuwe beleid rondom de bijzondere bijstand voor beschermingsbewind juridisch haalbaar en houdbaar zou zijn. Dit omdat de kosten voor beschermingsbewind al jaren toenemen en het gemeente Deventer middels het BAD zelf ook beschermingsbewind uitvoert, maar tegen een (ongeveer 20%) lager tarief van de meeste externe, private bewindvoerders. Begin 2018 is met 7 klanten de pilot gestart. Er zijn gesprekken gevoerd met de geselecteerde klanten, waarnaar nieuwe besluiten rondom de bijzondere bijstand zijn afgegeven. Tegen die besluiten is bezwaar gemaakt en in maart 2019 zijn deze bezwaren gehoord door de bezwaarcommissie. De uitspraken van de commissie zijn inmiddels ontvangen.

De commissie heeft in haar uitspraken aangegeven dat het bewind bij het BAD als voorliggende voorziening (art. 15PW) gezien kan worden, maar dat er in het beleid nog onvoldoende is vastgelegd (middels een maatwerktoets) hoe er objectief vastgesteld kan worden of voor de individuele klant het BAD ook daadwerkelijk een passende en adequate voorliggende voorziening is. Op basis daarvan heeft de commissie in deze zaken het bezwaar gegrond verklaard. Het hanteren van het beschermingsbewind bij het BAD als voorliggende voorziening is daarmee wel in de basis houdbaar bevonden.

Inmiddels zijn in andere gemeenten in Nederland, soortgelijke ontwikkelingen gaande. In januari 2019 is de rechtbank Groningen met de volgende uitspraak gekomen tegen de gemeente Groningen en het beleid inzake bijzondere bijstand voor beschermingsbewind: *De rechtbank is van oordeel dat 'kosteloze' bewindvoering door de GBK een gelijkwaardig alternatief kan zijn voor bewindvoering door de huidige bewindvoerder. Dat de kantonrechter eiser onder bewind heeft gesteld, maakt niet dat bewindvoering door de GKB niet als een aan de PW voorliggende, toereikende en passende voorziening kan worden aangemerkt voor eiser. [...] Alvorens over te gaan tot beëindiging van bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering, in het kader van de vraag of een aan de PW voorliggende voorziening als toereikend en passend moet worden beschouwd, dient rekening te worden gehouden met de persoonlijke en individuele omstandigheden van eiser en dient een belangenafweging plaats te vinden.*

Beoogd resultaat

Na deze uitspraak is het voorstel om niet door te gaan met de proefprocessen, omdat we in de lijn van de twee uitspraken (commissie en rechtbank), voldoende juridische onderbouwing zien voor het beleid, maar dat dit beleid wel op een aantal punten nog aangescherpt dient te worden.

Zo moeten er een maatwerktoets en overgangsrecht toegevoegd worden. In dit kader wordt een traject gestart

om het beleid rondom de bijzondere bijstand in zijn geheel te herrijken. Daarbij worden onderwerpen als de maatwerkttoets, draagkracht, overgangsrecht en verstrekking voor bepaalde/onbepaalde tijd opgepakt. Bij dit traject wordt naast de uitvoering, ook de asdd en de raad vanaf het begin betrokken. De raad zal middels een raadstafel (naar verwachting eind juni) betrokken worden. Het herijkte beleid zal dan per januari 2020 van kracht worden.

Kader

- Artikel 15 Participatiewet - *Voorliggende voorziening*
- Artikel 35 Participatiewet - *Bijzondere bijstand*
- Beleidsplan "minimabeleid en schuldhulpverlening in Deventer 2017-2020"
- Beleidsregels "Herbeoordeling van bijzondere bijstand voor de kosten van beschermingsbewind".

Argumenten voor en tegen

In januari 2019 is is rechtbank Groningen met de volgende uitspraak tegen de gemeente Groningen en dat beleid inzake bijzondere bijstand voor beschermingsbewind gekomen:

De rechtbank is van oordeel dat 'kosteloze' bewindvoering door de GBK een gelijkwaardig alternatief kan zijn voor bewindvoering door de huidige bewindvoerder. Dat de kantonrechter eiser onder bewind heeft gesteld, maakt niet dat bewindvoering door de GKB niet als een aan de PW voorliggende, toereikende en passende voorziening kan worden aangemerkt voor eiser. [...] Alvorens over te gaan tot beëindiging van bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering, in het kader van de vraag of een aan de PW voorliggende voorziening als toereikend en passend moet worden beschouwd, dient rekening te worden gehouden met de persoonlijke en individuele omstandigheden van eiser en dient een belangenafweging plaats te vinden

In maart 2019 hebben inzake de proefprocessen van de gemeente Deventer de gesprekken met de bezwaarcommissie plaatsgevonden. De commissie heeft in haar uitspraken aangegeven dat het bewind bij het BAD als voorliggende voorziening (art. 15PW) gezien kan worden, maar dat er in het beleid nog onvoldoende is vastgelegd (middels een maatwerkttoets) hoe er objectief vastgesteld kan worden of voor de individuele klant het BAD ook daadwerkelijk een passende en adequate voorliggende voorziening is. Op basis daarvan heeft de commissie in deze zaken het bezwaar gegrond verklaard. Het hanteren van het beschermingsbewind bij het BAD als voorliggende voorziening is daarmee wel in de basis houdbaar bevonden.

Het college wil nu uitwerken wat nodig en haalbaar is het BAD per 1-1-2020 als voorliggende voorziening in te zetten. In dit kader wordt een traject gestart om het beleid rondom de bijzondere bijstand in zijn geheel te herrijken. Daarbij worden onderwerpen als de maatwerkttoets, draagkracht, overgangsrecht en verstrekking voor bepaalde/onbepaalde tijd opgepakt. Bij dit traject wordt naast de uitvoering, ook de betrokken bewindvoerders, de asdd en de raad vanaf het begin betrokken. De raad zal middels een raadstafel (naar verwachting eind juni) betrokken worden.

Extern draagvlak (partners)

Financiële consequenties

De verwachte besparing op de bijzondere bijstand, zal in ieder geval in 2019 nog niet behaald worden. Dit leidt in 2019 tot een verwacht nadeel van € 80.000,- , dat is opgenomen in de 1e kwartaalrapportage 2019. Bij de aanpassing van het beleid worden ook de financiële gevolgen in beeld gebracht. Complete actualisatie van de businesscase worden in beeld gebracht en gemeld via de P&C cyclus.

Aanpak/uitvoering

Bij de aanscherping van het beleid zullen de medewerkers uitvoering, de ASDD en de raad betrokken worden. Tevens zal de maatwerkttoets wanneer deze gereed is, voor juridisch advies voorgelegd worden aan Schulink.

RAADSMEDEDELING

Onderwerp	Proefprocessen Beschermingsbewind		
Mededelingen nr	2019-000751	Portef.houder	Weth. De Geest
Team	DEV-BLD	BenW-besluit d.d.:	3 juni 2019

1. Inleiding: waarom deze mededeling

De gemeente Deventer wil meer grip krijgen op de bijzondere bijstand voor de kosten van beschermingsbewind en beschouwt het beschermingsbewind via het Budget Adviesbureau Deventer (BAD) daarbij als voorliggende voorziening. De dienstverlening van BAD is passend en adequaat en de tarieven die het BAD in rekening brengt zijn lager dan die van private bewindvoerders (een enkele uitzondering daargelaten). Wanneer een klant niet wenst over te stappen naar het BAD wordt de vergoeding vanuit de bijzondere bijstand gemaximeerd tot het bedrag dat het BAD in rekening zou brengen.

Begin 2018 is er met een pilot gestart (proefprocessen) met 7 klanten om te onderzoeken in hoeverre dit beleid en de bijbehorende beleidsregels juridisch houdbaar zijn. Er zijn gesprekken gevoerd met de geselecteerde klanten, waarna nieuwe besluiten rondom de bijzondere bijstand zijn afgegeven. Tegen die besluiten is bezwaar gemaakt en in maart 2019 zijn deze bezwaren gehoord door de bezwaarcommissie. De besluiten van de commissie zijn inmiddels ontvangen.

Met deze raadsmededeling brengen wij uw raad op de hoogte van deze uitspraak en het vervolgproces.

2. Kader

- Artikel 15 Participatiewet - *Voorliggende voorziening*
- Artikel 35 Participatiewet - *Bijzondere bijstand*
- Beleidsplan "minimabeleid en schuldhulpverlening in Deventer 2017-2020"
- Beleidsregels "Herbeoordeling van bijzondere bijstand voor de kosten van beschermingsbewind".

3. Kern van de boodschap

De bezwaarcommissie heeft aangegeven de lijn van de gemeente te kunnen volgen dat het BAD een voorliggende voorziening is. Daarnaast wordt opgemerkt dat de beleidsregels op een aantal onderdelen nog aangescherpt dienen te worden (waaronder de maatwerktoets). Om die reden kunnen de bestreden besluiten niet in stand blijven.

In de bijlage van deze raadsmededeling vindt u het advies van de bezwaarcommissie. Het college beraadt zich nu, hoe het vervolgproces verder vormgegeven moet gaan worden en werkt uit wat nodig en haalbaar is om het BAD per 1-1-2020 als voorliggende voorziening in te zetten. Dit wil het college in samenspraak met uw raad en de bewindvoerders doen. Tevens zal de recente uitspraak van Rechtbank Groningen inzake de gemeente Groningen meegenomen worden. Tijdens de raadstafel van 26 juni gaat het college graag met uw raad in gesprek over het beleid Bijzondere Bijstand, waaronder de beleidsregels.

4. Nadere toelichting

In andere gemeenten in Nederland zijn soortgelijke ontwikkelingen gaande. Zo ook in Groningen: in januari 2019 is rechtbank Groningen met de volgende uitspraak tegen de gemeente Groningen en dat beleid inzake bijzondere bijstand voor beschermingsbewind gekomen:

De rechtbank is van oordeel dat 'kosteloze' bewindvoering door de GBK een gelijkwaardig alternatief kan zijn voor bewindvoering door de huidige bewindvoerder. Dat de kantonrechter eiser onder bewind heeft gesteld, maakt niet dat bewindvoering door de GKB niet als een aan de PW voorliggende, toereikende en passende voorziening kan worden aangemerkt voor eiser. [...] Alvorens over te gaan

tot beëindiging van bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering, in het kader van de vraag of een aan de PW voorliggende voorziening als toereikend en passend moet worden beschouwd, dient rekening te worden gehouden met de persoonlijke en individuele omstandigheden van eiser en dient een belangenafweging plaats te vinden

In maart 2019 hebben inzake de proefprocessen van de gemeente Deventer de gesprekken met de bezwaarcommissie plaatsgevonden. De commissie heeft in haar uitspraken aangegeven dat het bewind bij het BAD als voorliggende voorziening (art. 15PW) gezien kan worden, maar dat er in het beleid nog onvoldoende is vastgelegd (middels een maatwerktoets) hoe er objectief vastgesteld kan worden of voor de individuele klant het BAD ook daadwerkelijk een passende en adequate voorliggende voorziening is. Op basis daarvan heeft de commissie de bestreden besluiten herroepen. Het hanteren van het beschermingsbewind bij het BAD als voorliggende voorziening is daarmee wel in de basis houdbaar bevonden.

Er is nu in 4 zaken uitspraak gedaan. Het college verwacht dat de andere 3 besluiten die binnenkort volgen hiermee overeenkomen, gezien de inhoud van deze bezwaren.

Het college wil nu uitwerken wat nodig en haalbaar is om het BAD per 1-1-2020 als voorliggende voorziening in te zetten. In dit kader wordt een traject gestart om het beleid rondom de bijzondere bijstand in zijn geheel te herijken. Daarbij worden onderwerpen als de maatwerktoets, draagkracht, overgangsrecht en verstrekking voor bepaalde/onbepaalde tijd opgepakt. Bij dit traject worden naast de uitvoering, ook de betrokken bewindvoerders, de asdd en de raad betrokken. De raad zal middels een raadstafel (naar verwachting eind juni) betrokken worden.

In de bijlagen vindt u:

- In een tijdslijn een overzicht van de totstandkoming en ontwikkelingen het beleid rondom bijzondere bijstand voor beschermingsbewind
- Uitspraak Rechtbank Groningen
- (achter inlog) Uitspraak bezwaarcommissie gemeente Deventer

Inleiding

Naar aanleiding van de voorlopige uitspraak van de bezwarencommissie inzake de proefprocessen bijzondere bijstand beschermingsbewind is deze memo opgesteld om tot een advies te komen hoe vervolg vorm te geven.

Allereerst volgt een tijdspad inzake de totstandkoming van het nieuwe beleid, alvorens het advies voor het vervolg van het traject.

Tijdslijn

- Begin 2016 is in de discussienota “schulden lossen we samen op” als plan opgenomen om beschermingsbewind in eigen beheer (via het BAD) uit te gaan voeren. Dit vanwege de toenemende kosten vanuit de bijzondere bijstand.
- In de voorjaarsnota 2016 (en het begrotingsvoorstel voor 2017) is daarover het volgende plan opgenomen: *Zoals in veel gemeenten ziet Deventer de uitgaven bijzondere bijstand fors toenemen voor het vergoeden van kosten beschermingsbewind. Om de kosten voor bewindvoering te verlagen wordt voorgesteld om bewindvoering door het Budgetadvies bureau Deventer (BAD) als gratis voorziening aan te bieden. Daarmee hebben bewoners die door de rechter onder bewind zijn geplaatst nog steeds vrije keuze met betrekking tot de bewindvoerder, maar is het niet langer mogelijk voor bewindvoerders om kosten bij de gemeente Deventer te declareren in het kader van bijzondere bijstand/minimabeleid. Verwachte besparing is €40.000 in 2017 tot oplopend €150.000 vanaf 2018. Door het insourcen dalen de kosten per dossier.*
- Op 9 november 2016 is bij de vaststelling van de begroting voor 2017 door de raad een motie aangenomen in het kader van het beleid rondom de insourcing van beschermingsbewind bij het BAD. De raad heeft verzocht om voor 1 januari 2017 met een businesscase en plan van aanpak te komen.
- Op 21 december 2016 zijn zowel het plan van aanpak als de businesscase voorgelegd aan de raad. Hierin is opgenomen te willen starten op 1 januari 2017 met de inzet van het nieuwe beleid/insourcing.
- Op 3 februari 2017 heeft de ACM in het kader van de Wet M&O een handhavingsverzoek ontvangen. Dit handhavingsverzoek is ingediend door De Financiële Hulpverlener en kende twee onderdelen:
 - Mag de gemeente Deventer zelf beschermingsbewind uitvoeren?
 - Als de gemeente dat mag, doet de gemeente dat dan na de invoering van het nieuwe beleid binnen de regels die gelden op basis van de wet Markt en Overheid (M&O)?

Het eerste onderdeel van de klacht is door de ACM niet in behandeling genomen. Het BAD voldoet aan alle kwaliteitseisen en is daarom door de rechtbank als beschermingsbewindvoerder benoembaar. De ACM is niet in de positie om daar een oordeel over te vellen. Het tweede deel van de klacht is wel door de ACM in behandeling genomen.

- Op 6 december 2017 heeft de ACM de volgende uitspraak gedaan op 3 onderdelen:
 1. Het *bevoordelingsverbod* voor overheidsbedrijven Het BAD is onderdeel van de gemeentelijke organisatie. Van bevoordeling van een overheidsbedrijf is dus volgens de ACM geen sprake. Dit onderdeel van de klacht is ongegrond verklaard.
 2. De ACM is van mening dat *functiescheiding* binnen de gemeentelijke organisatie voldoende gewaarborgd is. Dit onderdeel van de klacht is eveneens ongegrond verklaard.
 3. *Verplichte doorberekening van de integrale kostprijs* aan de consument De ACM onderscheidt in haar beoordeling twee aspecten. In de eerste plaats de vraag of het BAD in haar tarief alle kosten doorberekent. De ACM is van oordeel dat het BAD dat inderdaad doet. Het tarief van het BAD is dus kostendekkend binnen de regels van de Wet M&O. Het tweede aspect is de vraag of de integrale kosten ook daadwerkelijk worden doorberekend aan de consument. Daar concludeerde de ACM dat de gemeente dat niet deed, en daarmee de Wet M&O overtrad. Op dat punt is de werkwijze intern aangepast.
- Op 18 december 2017 is de raad geïnformeerd dat het college voornemens is om naar aanleiding van de onrust rondom het nieuwe beleid (wat tot bezwaarprocedures leidde) en de klacht bij de ACM, het beleid middels een aantal proefprocessen bij de rechtbank juridisch te laten toetsen of de beleidsregels rondom de bijzondere bijstand voor beschermingsbewind stand zouden houden.
- Op 20 december 2017 is er door de raad een motie aangenomen die oproep:
 - Uiterlijk eind januari 2018 een plan van aanpak met nieuwe business case en integrale kostenberekening aan de raad toe te sturen.

- Hierin ook te beschrijven hoe in samenspraak met bewindvoerders en andere betrokkenen het beleid voor bewindvoering vorm gegeven zou moeten worden. Bij voorkeur gebaseerd op pilots elders in het land.
- Dit plan van aanpak te laten leiden tot een concreet plan om besparingen op de bijzondere bijstand te realiseren en dit geheel vóór 1 april 2018 aan de gemeenteraad aan te bieden.

- Op 1 februari 2018 zijn de herziene beleidsregels en plan van aanpak met de raad gedeeld.
- Hierover is op 14 februari 2018 een presentatie gegeven aan de raad.

- Daarna is het traject ingegaan om met een drietal beschermingsbewindvoerders (Groes Bewindvoering, De Financiële Hulpverlener en Bureau Degen) tot een werkwijze te komen een groep klanten met wie de proefprocessen gevoerd konden worden. Na individuele gesprekken met de klanten zijn uiteindelijk in oktober 2018 de besluiten op basis van het nieuwe beleid afgegeven. De strekking van deze besluiten was dat er geen bezwaren waarom de klant geen gebruik kon maken van de voorliggende voorziening, zijnde het BAD en dat de bijzondere bijstand verlaagd zou worden tot het tarief wat het BAD in rekening zou brengen. Echter, gezien de proefprocessen wordt de klant gedurende de juridische procedure middels een buitenwettelijke vergoeding gecompenseerd tot het bedrag dat de bewindvoerder in rekening brengt, zodat de klant er geen financieel nadeel aan ondervindt.

- In maart 2018 en mei 2018 hebben een tweetal bewindvoerders (De Financiële Hulpverlener en Hartholt bewindvoering) een aansprakelijkheidsstelling ingediend bij de gemeente. Zij zijn van mening dat het voornemen van het eerdere beleid (van 2017) heeft geleid tot inkomstenderving. Deze zaak is voor de gemeente Deventer in behandeling bij advocatenbureau Drijber en partners.

- In december 2018 zijn de bezwaarschriften in deze 7 dossiers ontvangen. Er is op dat moment geconstateerd dat het nieuwe beleid weliswaar is vastgesteld, maar niet op de juiste manier was gepubliceerd. Dat is alsnog gebeurd. De afgegeven besluiten zijn herzien per 1 januari 2019.

- In januari 2019 is rechtbank Groning met de volgende uitspraak inzake bijzondere bijstand voor beschermingsbewind gekomen: *De rechtbank is van oordeel dat 'kosteloze' bewindvoering door de GBK een gelijkwaardig alternatief kan zijn voor bewindvoering door de huidige bewindvoerder. Dat de kantonrechter eiser onder bewind heeft gesteld, maakt niet dat bewindvoering door de GKB niet als een aan de PW voorliggende, toereikende en passende voorziening kan worden aangemerkt voor eiser. [...] Alvorens over te gaan tot beëindiging van bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering, in het kader van de vraag of een aan de PW voorliggende voorziening als toereikend en passend moet worden beschouwd, dient rekening te worden gehouden met de persoonlijke en individuele omstandigheden van eiser en dient een belangenafweging plaats te vinden.*

- In maart 2019 zijn de gesprekken met de bezwaarschriftencommissie gevoerd.

- In juni 2019 is het advies van de commissie ontvangen. De commissie heeft in haar uitspraken aangegeven dat het bewind bij het BAD als voorliggende voorziening (art. 15PW) gezien kan worden, maar dat er in het beleid nog onvoldoende is vastgelegd (middels een maatwerktoets) hoe er objectief vastgesteld kan worden of voor de individuele klant het BAD ook daadwerkelijk een passende en adequate voorliggende voorziening is. Op basis daarvan heeft de commissie in deze zaken het bezwaar gegrond verklaard. Het hanteren van het beschermingsbewind bij het BAD als voorliggende voorziening is daarmee wel in de basis houdbaar bevonden.

Het vervolg

Het college wil nu uitwerken wat nodig en haalbaar is het BAD per 1-1-2020 als voorliggende voorziening in te zetten. In dit kader wordt een traject gestart om het beleid rondom de bijzondere bijstand in zijn geheel te herijken. Daarbij worden onderwerpen als de maatwerktoets, draagkracht, overgangsrecht en verstrekking voor bepaalde/onbepaalde tijd opgepakt. Bij dit traject wordt naast de uitvoering, ook de betrokken bewindvoerders, de asdd en de raad vanaf het begin betrokken. De raad zal middels een raadstafel (naar verwachting eind juni) betrokken worden.

ECLI:NL:RBNNE:2019:279

Instantie Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak 22-01-2019

Datum publicatie 29-01-2019

Zaaknummer LEE 18/2010

Rechtsgebieden Socialezekerheidsrecht

Bijzondere kenmerken Bodemzaak

Inhoudsindicatie

PW. Verweerder heeft de aan eiser toegekende bijstand voor de kosten van bewindvoering per toekomstige datum beëindigd omdat de gemeente Groningen, afdeling GKB, de bewindvoering kosteloos kan uitvoeren. Verweerder acht bewindvoering door de GKB een passende en toereikende voorliggende voorziening als bedoeld in artikel 15, eerste lid, van de PW. De besluitvorming is gebaseerd op de met ingang van 1 maart 2018 in werking getreden Beleidsregels bijzondere bijstand beschermingsbewind. De rechtbank is van oordeel dat 'kosteloze' bewindvoering door de GBK een gelijkwaardig alternatief kan zijn voor bewindvoering door de huidige bewindvoerder. Dat de kantonrechter eiser onder bewind heeft gesteld, maakt niet dat bewindvoering door de GKB niet als een aan de PW voorliggende, toereikende en passende voorziening kan worden aangemerkt voor eiser. De rechtbank acht het standpunt van verweerder navolgbaar dat de omstandigheid dat door de kantonrechter in het verleden de bewindvoerdersgroep als bewindvoerder is benoemd niet maakt dat op een later moment de GKB niet als bewindvoerder kan worden benoemd en ook dat op grond van artikel 15, eerste lid, van de PW aan eiser geen bijzondere bijstand toegekend hoeft te worden voor de kosten van bewindvoering door de bewindvoerdersgroep, indien de voorliggende voorziening, in dit geval kosteloze bewindvoering door de GBK, gezien haar aard en doel, toereikend en passend is. Alvorens over te gaan tot beëindiging van bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering, in het kader van de vraag of een aan de PW voorliggende voorziening als toereikend en passend moet worden beschouwd, dient rekening te worden gehouden met de persoonlijke en individuele omstandigheden van eiser en dient een belangenafweging plaats te vinden.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder geen deugdelijk feitenonderzoek heeft gedaan naar de vraag of in het geval van eiser beschermingsbewind door de GKB wel toereikend en passend is als bewindvoering door de bewindvoerdersgroep. Verweerder heeft zonder deugdelijk onderzoek geconcludeerd dat bewindvoering door de GBK ook in het geval van eiser een aan de PW voorliggende, toereikende en passende voorziening is. Zo heeft verweerder bij de besluitvorming de individuele en persoonlijke omstandigheden van eiser niet betrokken. Daarnaast geeft het bestreden besluit er geen blijk van dat een evenredige belangenafweging als bedoeld in artikel 3:4 van de Awb heeft plaatsgevonden. Nu verweerder een onzorgvuldig onderzoek aan zijn bestreden besluit ten grondslag heeft gelegd, acht de rechtbank dit besluit onzorgvuldig voorbereid en berust het niet op een deugdelijke motivering. Hieruit volgt dat verweerder in dit geval niet van eiser

mocht verlangen, zoals in artikel 8 van de Beleidsregels is neergelegd, om de kantonrechter te verzoeken de GKB als opvolgend bewindvoerder te benoemen en de bewindvoedersgroep te ontslaan als bewindvoerder, en daarbij als voorwaarde te stellen dat indien eiser dat verzoek niet zou doen, het recht op bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering zou stoppen per 31 december 2018. De rechtbank verklaart het beroep gegrond en draagt verweerder op om een nieuw besluit op het bezwaar te nemen.

De rechtbank heeft aanleiding gezien om met toepassing van artikel 8:72, vijfde lid, van de Awb een voorlopige voorziening te treffen, inhoudende dat eiser recht behoudt op bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering door de bewindvoedersgroep na de dagtekening van deze uitspraak tot zes weken na de datum van het nieuwe besluit op bezwaar.

Vindplaatsen Rechtspraak.nl
 JWWB 2019/52

Uitspraak

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Zittingsplaats Groningen

Bestuursrecht

zaaknummer: LEE 18/2010

uitspraak van de meervoudige kamer van 22 januari 2019 in de zaak tussen

[eiser] , te [woonplaats] , eiser
(gemachtigde: mr. E. van Wolde),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Groningen, verweerder
(gemachtigden: mr. F.H. Grommers en K. Polman).

Procesverloop

Bij besluit van 30 mei 2018 (het primaire besluit) heeft verweerder de aan eiser toegekende

bijzondere bijstand op grond van de Participatiewet (PW) voor de kosten van beschermingsbewind per toekomstige datum beëindigd.

Bij besluit van 12 juli 2018 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 1 november 2018. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigden.

De rechtbank heeft de termijn voor het doen van uitspraak met zes weken verlengd.

Overwegingen

1. Op grond van de stukken en de behandeling ter zitting gaat de rechtbank uit van de volgende feiten en omstandigheden.

1.1. Eiser ontvangt geruime tijd bijstand, laatstelijk op grond van de PW. Tot en met

31 maart 2018 heeft eiser een uitkering ontvangen naar de norm voor een alleenstaande en vanaf 2 april 2018 ontvangt hij een uitkering samen met [naam] . Vanaf eind 2012 verzorgde de [naam kredietbank] het budgetbeheer voor eiser. Hij werd daarbij begeleid in het kader van de schuldhulpverlening op grond van de Wet Schuldsanering Natuurlijke Personen (WSNP).

1.2. Bij beschikking van 1 september 2015 heeft de kantonrechter van deze rechtbank bewind ingesteld over alle goederen die toebehoren of zullen toebehoren aan eiser. Daarbij was de [naam bewindvoerdersgroep] tot bewindvoerder benoemd. Bij besluit van 17 oktober 2015 heeft verweerder de schuldhulpverlening begeleiding beëindigd op de grond dat eisers vermogen onder bewind is gesteld en dat de bewindvoerder verantwoordelijk is voor zijn financiën.

1.3. Op 9 november 2015 heeft B.P. [naam bewindvoerder] , bewindvoerder van eiser, een aanvraag om bijzondere bijstand voor de uit de bijzondere omstandigheden voortvloeiende noodzakelijke kosten van de bewindvoering op grond van artikel 35 van de PW ingediend. Bij besluit van 17 december 2015 heeft verweerder besloten dat eiser bijzondere bijstand krijgt voor de kosten van bewindvoering.

1.4. Op 22 maart 2018 heeft bewindvoerder [naam bewindvoerder] verweerder verzocht om voortzetting van de eerder aan eiser toegekende bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering.

- 1.5. Naar aanleiding van die aanvraag is een rapport bijzondere bijstand, gedateerd 30 mei 2018, opgesteld. In dat rapport is vermeld dat vanaf 1 maart 2018 nieuw beleid geldt met betrekking tot bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering en dat de bijzondere bijstand van eiser zal worden beëindigd. Verder is daarin opgenomen dat voor eiser de gemeente Groningen, afdeling [naam bank] , als een voorliggende passende en toereikende voorziening moet worden gezien. Als eiser vóór 31 augustus 2018 de [naam bank] heeft verzocht om het bewind over te nemen, blijft de bijzondere bijstand doorlopen. Als eiser dit niet doet, dan eindigt de bijzondere bijstand met ingang van 1 december 2018. In het rapport is geadviseerd bijzondere bijstand aan eiser toe te kennen voor de kosten van bewindvoering van 1 januari 2018 tot en met 30 november 2018.
- 1.6. Bij het primaire besluit heeft verweerder de aan eiser toegekende bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering per toekomstige datum beëindigd. Aan de besluitvorming heeft verweerder ten grondslag gelegd dat de gemeente Groningen, afdeling [naam bank] , de bewindvoering kosteloos voor eiser kan uitvoeren. Bij wijze van overgangsregeling heeft verweerder bepaald dat eiser voorlopig recht blijft houden op bijzondere bijstand onder de voorwaarde dat hij vóór 31 augustus 2018 de kantonrechter verzoekt om de huidige bewindvoerder [naam bewindvoerdersgroep] te ontslaan en de [naam bank] als bewindvoerder te benoemen. Indien eiser niet aan deze voorwaarde voldoet, zal de bijzondere bijstand zes maanden na de datum van het wijzigingsbesluit worden beëindigd. Aan de besluitvorming is het onder 1.5 genoemde rapport ten grondslag gelegd.
- 1.7. Eiser heeft op 19 juni 2018 tegen het primaire besluit bezwaar gemaakt. Hij heeft zijn bezwaren toegelicht op de hoorzitting van 5 juli 2018. Vervolgens heeft verweerder het bestreden besluit genomen.
 2. Bij het bestreden besluit heeft verweerder het bezwaar van eiser tegen het primaire besluit ongegrond verklaard. Hieraan heeft verweerder ten grondslag gelegd dat bewindvoering door de [naam bank] een voor eiser passende en toereikende voorliggende voorziening vormt. Verweerder heeft daartoe van belang geacht dat de [naam bank] de bewindvoering kosteloos voor eiser kan uitvoeren en dat er daarom gewichtige redenen zijn om de kantonrechter te verzoeken om [naam bewindvoerdersgroep] als bewindvoerder te ontslaan en de [naam bank] als bewindvoerder te benoemen.
- 3.1. Eiser kan zich niet verenigen met het bestreden besluit. Op de beroepsgronden die eiser daartoe aanvoert, zal hierna worden ingegaan.
- 3.2. Verweerder handhaaft in het verweerschrift zijn in het bestreden besluit neergelegde standpunt.
 4. De rechtbank komt tot de volgende beoordeling.
 - 4.1. Tot 1 maart 2018 gold op grond van artikel 5.11, aanhef en onder a, van de Beleidsregels algemene en bijzondere bijstand Participatiewet, IOAW, IOAZ en Bbz dat voor de kosten van bewindvoering bijzondere bijstand kon worden verstrekt als het bewind door de kantonrechter is ingesteld.
 - 4.2. Met ingang van 1 maart 2018 zijn de Beleidsregels bijzondere bijstand beschermingsbewind (Beleidsregels) in werking getreden. Op grond van artikel 2 van de Beleidsregels wordt voor de kosten van beschermingsbewind geen bijzondere bijstand (meer) verstrekt. In de toelichting bij deze bepaling is opgenomen dat de hoofdregel is dat geen bijzondere bijstand voor de kosten van beschermingsbewind wordt verstrekt en dat de reden daarvan is dat de gemeente Groningen deze dienst "gratis" verleend. Verder is daarin opgenomen dat de dienst gezien wordt als een passende en toereikende voorliggende voorziening, omdat de doelgroep overeenkomt met de doelgroep van het draagkrachtbeleid in dezen.
 - 4.3. Ingevolge artikel 8 van de Beleidsregels zal ten aanzien van personen die op

28 februari 2018 reeds bijzondere bijstand ontvingen voor de kosten van bewindvoering een wijzigingsbeschikking worden genomen waarin, met inachtneming van een overgangsperiode, het recht op bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering zal worden beëindigd. In de toelichting bij deze bepaling is, voor zover van belang, opgenomen dat ten aanzien van belanghebbenden met een andere professioneel bewindvoerder dan de gemeente Groningen, die onder het zogenoemde 'oude' beleid bijzondere bijstand van de gemeente Groningen ontvingen, een overgangsregeling geldt. Deze overgangsregeling houdt in dat het oude beleid inzake bijzondere bijstand voor de kosten van beschermingsbewind dat gold vóór inwerkingtreding van deze 'nieuwe' beleidsregels nog een bepaalde periode van kracht blijft voor belanghebbende en dat deze periode uiteenvalt in twee gedeelten. Verder is daarin opgenomen dat, mocht belanghebbende of zijn bewindvoerder geen verzoek willen indienen bij de kantonrechter om de gemeente Groningen als bewindvoerder te benoemen, dan het 'oude' beleid nog geldt gedurende zes maanden vanaf dagtekening van de wijzigingsbeschikking.

- 4.4. In artikel 5, aanhef en onder e, van de PW wordt onder voorliggende voorziening verstaan elke voorziening die buiten deze wet waarop de belanghebbende of het gezin aanspraak kan maken, dan wel een beroep kan doen, ter verwerving van middelen of ter bekostiging van specifieke uitgaven.
- 4.5. In artikel 15, eerste lid, eerste volzin, van de PW is bepaald dat geen recht op bijstand bestaat voor zover een beroep kan worden gedaan op een voorliggende voorziening die, gezien haar aard en doel, wordt geacht voor de belanghebbende toereikend en passend te zijn.

5. Ter beoordeling aan de rechtbank ligt de vraag voor of verweerder de aan eiser toegekende bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering door [naam bewindvoerdersgroep] heeft mogen beëindigen per 1 december 2018.

- 5.1. Bij deze beoordeling stelt de rechtbank voorop dat het besluit tot beëindiging van bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering door [naam bewindvoerdersgroep] een voor eiser belastend besluit is. Het is dan aan het bijstandverlenend orgaan om de nodige kennis over de relevante feiten te vergaren. Dat betekent dat de last om aannemelijk te maken dat in dit geval aan de voorwaarden voor beëindiging is voldaan in beginsel op verweerder rust. In dat kader ligt het op de weg van verweerder aannemelijk te maken dat bewindvoering door de [naam bank] als een voor eiser toereikende en passende voorliggende voorziening geldt als bedoeld in artikel 15, eerste lid, van de PW.
- 5.2. Eiser voert aan dat bewindvoering door de [naam bank] niet geldt als een aan de PW voorliggende, toereikende en passende voorziening als bedoeld in artikel 15, eerste lid, van de PW. In de jaren dat eiser bij de [naam bank] in budgetbeheer heeft gezeten heeft hij negatieve ervaringen gehad. Vanwege zijn specifieke problematiek heeft eiser veel persoonlijke aandacht en begeleiding nodig en is hij niet in staat te functioneren bij een grote organisatie als de [naam bank]. Eiser meent dat zijn individuele bijzondere omstandigheden onvoldoende zijn meegewogen in de besluitvorming en dat het bestreden besluit niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen.
- 5.3. Verweerder stelt hier tegenover dat met ingang van 1 maart 2018 de [naam bank] bewindvoering voor eiser kosteloos kan uitvoeren en dat eiser dan niets hoeft te betalen. Bij het uitvoeren van bewindvoering door de [naam bank] hoeft geen bijzondere bijstand voor kosten van bewindvoering aan eiser te worden verstrekt, omdat die kosten er niet zijn. Om die reden is bewindvoering door de [naam bank] een voorliggende voorziening als bedoeld in artikel 5, aanhef en onder e, van de PW en artikel 15, eerste lid, van de PW. Verweerder wijst hiervoor op de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep (CRvB) van 9 december 2014 (ECLI:NL:CRVB:2014:4117).
- 5.4. Vaststaat dat verweerder toepassing heeft gegeven aan de artikelen 2 en 8 van de

Beleidsregels. De rechtbank is van oordeel dat 'kosteloze' bewindvoering door de [naam bank] via de gemeente Groningen op zich een gelijkwaardig alternatief kan zijn voor bewindvoering door bewindvoerder [naam bewindvoerdersgroep] . In dit geval heeft de kantonrechter bewind ingesteld vanwege de problematische schulden van eiser. Daarbij geldt dat het de kantonrechter is die in het kader van zijn bevoegdheid tot onderbewindstelling, zoals geregeld in artikel 1:431 en verder van het Burgerlijk Wetboek en met afweging van de individuele omstandigheden van de belanghebbende, de noodzaak tot onderbewindstelling beoordeelt en vaststelt. Uit vaste rechtspraak van de CRvB volgt dat verweerder is gebonden aan de beschikking van de kantonrechter en dat de noodzaak tot onderbewindstelling voor verweerder uitgangspunt dient te zijn (vergelijk de uitspraak van 18 juli 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:2483). De toets of de voorziening voor eiser het meest passend en adequaat is, ligt besloten in de beschikking van de kantonrechter. Daarnaast dient in het kader van de PW de noodzaak tot financiële belangenbehartiging in de vorm van onderbewindstelling voor eiser uitgangspunt te zijn indien een beschikking tot onderbewindstelling is gegeven. Verweerder heeft dat uitgangspunt onderschreven.

5.5. De rechtbank stelt vast dat eiser vanaf 17 december 2015 bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering door [naam bewindvoerdersgroep] ontving. Ter zitting heeft bewindvoerder [naam bewindvoerder] toegelicht dat bewindvoering heeft geleid tot een afname van eisers schulden. Eiser dan wel zijn bewindvoerder diende, gelet op de wijzigingsbeschikking van 30 mei 2018, uiterlijk

31 augustus 2018 de kantonrechter te verzoeken om [naam bewindvoerdersgroep] als bewindvoerder te ontslaan en de GBK als nieuwe bewindvoerder te benoemen. Ter zitting heeft eiser desgevraagd aangegeven dat hij de kantonrechter niet voor uiterlijk 31 augustus 2018 heeft verzocht om [naam bewindvoerdersgroep] als bewindvoerder te ontslaan en de [naam bank] als bewindvoerder te benoemen. Dit betekent dat eiser per 1 december 2018 geen bijzondere bijstand meer ontvangt voor de kosten van bewindvoering door de bewindvoerder van [naam bewindvoerdersgroep] .

5.6. Het feit dat de kantonrechter van deze rechtbank bij beschikking van 1 september 2015 onderbewindstelling voor eiser noodzakelijk heeft geacht en daarbij [naam bewindvoerdersgroep] als bewindvoerder heeft benoemd, maakt naar het oordeel van de rechtbank niet dat bewindvoering door de [naam bank] niet als een aan de PW voorliggende, toereikende en passende voorziening kan worden aangemerkt voor eiser. Dat volgens het door verweerder gehanteerde beleid, zoals neergelegd in artikel 2 van de Beleidsregels, voor de kosten van beschermingsbewind geen bijzondere bijstand wordt verstrekt, acht de rechtbank niet kennelijk onredelijk. Het standpunt van verweerder dat de omstandigheid dat door de kantonrechter in het verleden [naam bewindvoerdersgroep] als bewindvoerder is benoemd niet maakt dat op een later moment de [naam bank] niet als bewindvoerder kan worden benoemd, is navolgbaar. Ook acht de rechtbank het standpunt van verweerder navolgbaar dat op grond van artikel 15, eerste lid, van de PW aan eiser geen bijzondere bijstand toegekend hoeft te worden voor de kosten van bewindvoering door [naam bewindvoerdersgroep] , indien de voorliggende voorziening, in dit geval kosteloze bewindvoering door de GBK, gezien haar aard en doel, toereikend en passend is. Bij het voorgaande geldt echter wel dat verweerder, alvorens over te gaan tot beëindiging van bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering, in het kader van de vraag of een aan de PW voorliggende voorziening als toereikend en passend moet worden beschouwd, rekening dient te houden met de persoonlijke en individuele omstandigheden van eiser. Uit artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) volgt immers dat verweerder als bestuursorgaan bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis vergaart omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen en uit de artikel 3:4, eerste lid, van de Awb volgt dat verweerder de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen dient af te wegen.

5.7. Eiser heeft in bezwaar, zoals herhaald in beroep, en in zijn brief van 2 augustus 2018 een aantal individuele en persoonlijke omstandigheden genoemd op grond waarvan hij meent dat 'kosteloze'

bewindvoering door de [naam bank] in zijn geval niet aangewezen is. Eiser heeft er daarbij op gewezen dat de [naam bank] een grote organisatie is met vele bewindvoerders en vele cliënten en dat het contact met de [naam bank] afstandelijk is. Ook is er volgens eiser dagelijks beperkt telefonisch spreekuur en worden huisbezoeken niet of nauwelijks afgelegd. Eiser acht van belang dat [naam bewindvoerdersgroep] ruime ervaring heeft met specifieke problematiek van psychische problemen, verslaving en schulden. De schuldenlast van eiser is verminderd en dat is de budgetbeheerder van de [naam bank] eerder nooit gelukt. Indien eiser een vraag of probleem heeft, dan is het van belang dat hij snel te woord wordt gestaan door iemand die goed op de hoogte is van zijn problemen en hem goed kent. Eiser meent dat verweerder daaraan in het bestreden besluit volledig is voorbijgegaan en dat evenmin is gebleken dat door verweerder een belangenafweging op individueel niveau heeft plaatsgevonden.

5.8. De rechtbank is van oordeel dat verweerder niet heeft voldaan aan de eisen die in rechtsoverweging 5.1 worden gesteld. Hierbij is van belang dat verweerder geen deugdelijk feitenonderzoek heeft gedaan naar de vraag of in het specifieke geval van eiser beschermingsbewind door de [naam bank] wel toereikend en passend is als bewindvoering door [naam bewindvoerdersgroep] . Van betekenis is in dit verband dat verweerder de door eiser in 5.7 genoemde persoonlijke en individuele omstandigheden onvoldoende bij de besluitvorming heeft meegewogen. Uit de gedingstukken blijkt niet dat verweerder heeft onderzocht in hoeverre de GBK de bewindvoering voor eiser kan uitvoeren. Zo is uit de gedingstukken niet gebleken dat verweerder bij de [naam bank] heeft geïnformeerd of er in het verleden bij het verlenen van budgetbeheer is gebleken van de door eiser gestelde problemen. Dit onderzoek had dan ook niet mogen ontbreken. Door het achterwege laten van dat onderzoek is onduidelijk gebleven of de GBK de geëigende bewindvoerder is voor eiser in zijn (specifieke) geval. Bij het ontbreken van dat onderzoek is niet aannemelijk dat bewindvoering door de [naam bank] een aan de PW voorliggende, passende en toereikende voorziening is in de zin van artikel 15, eerste lid, van de PW. In het bestreden besluit heeft verweerder volstaan met de overweging dat bij de voorbereiding van de besluitvorming naar het dossier van eiser is gekeken en dat daaruit niet is gebleken van problemen met de [naam bank] . Dit is onvoldoende om te concluderen dat bewindvoering door de [naam bank] voor eiser zonder meer geldt als een toereikende en passende voorliggende voorziening. Dat verweerder, zoals in het verweerschrift is uiteengezet, in bezwaar contact heeft opgenomen met de [naam bank] en dat daar niets bekend is over problemen die eiser met deze afdeling zou hebben gehad, is bij gebreke van een telefoonnotitie of een ander stuk niet controleerbaar. Daar komt bij dat er ook geen schriftelijke verklaring is van de [naam bank] , zodat niet kan worden nagegaan of zich in het verleden al dan niet problemen, zoals eiser in bezwaar heeft gesteld, hebben voorgedaan bij het door de GBK verstrekte budgetbeheer. Daardoor ontbreekt inzicht in de wijze waarop in het verleden het budgetbeheer bij de GBK is verlopen, terwijl dat wel van belang is voor de vraag of bewindvoering door de [naam bank] als een passende en toereikende voorliggende voorziening kan worden beschouwd. Met het verwijt in het bestreden besluit dat eiser geen documenten heeft overgelegd waaruit blijkt dat de GBK ongeschikt is om de bewindvoering voor hem te doen, ziet verweerder er aan voorbij dat hij de bewijslast draagt. Dit leidt tot de conclusie dat verweerder zonder deugdelijk onderzoek heeft geconcludeerd dat bewindvoering door de GBK ook in het geval van eiser een aan de PW voorliggende, toereikende en passende voorziening is.

5.9. Bij het voorgaande acht de rechtbank voorts van belang dat het bestreden besluit er geen blijk van geeft dat verweerder, alvorens over te gaan tot beëindiging van bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering door [naam bewindvoerdersgroep] , bij de besluitvorming de individuele en persoonlijke omstandigheden van eiser heeft betrokken. Een motivering daarover in het bestreden besluit ontbreekt, terwijl eiser in bezwaar en op de hoorzitting zijn individuele en persoonlijke omstandigheden en ook de in het verleden door hem ondervonden problemen met budgetbeheer bij de [naam bank] uitvoerig heeft uiteengezet. De enkele overweging in het bestreden besluit dat van problemen met de [naam bank] niet is gebleken is, zonder gericht onderzoek te doen, is daartoe onvoldoende. Dat verweerder, zoals ter zitting is toegelicht, wel rekening heeft gehouden met de specifieke problematiek van eiser, kan niet uit het bestreden

besluit worden afgeleid. Verder is van betekenis dat uit de gedingstukken niet gebleken is dat verweerder op enig moment contact heeft opgenomen met bewindvoerder [naam bewindvoerder] van [naam bewindvoerdersgroep] om zo een goed beeld te krijgen hoe de bewindvoering van eiser is verlopen en welke specifieke (persoonlijke) begeleiding en aandacht eiser nodig heeft. Uit het oogpunt van zorgvuldigheid, en dat klemt te meer bij een belastend besluit, had dat wel op de weg van verweerder gelegen. Dat eiser, zoals verweerder heeft gesteld, op de hoorzitting heeft aangegeven dat hij geen bezwaren heeft tegen bewindvoering door de GBK, maakt het vorenstaande niet anders. Ook geeft het bestreden besluit er geen blijk van dat een evenredige belangenafweging als bedoeld in artikel 3:4 van de Awb heeft plaatsgevonden. Nu verweerder een onzorgvuldig onderzoek aan zijn bestreden besluit ten grondslag heeft gelegd, is dit besluit onzorgvuldig voorbereid en berust het niet op een deugdelijke motivering.

5.10. Uit het voorgaande volgt dat verweerder in dit geval niet van eiser mocht verlangen, zoals in artikel 8 van de Beleidsregels is neergelegd, om de kantonrechter te verzoeken de [naam bank] als opvolgend bewindvoerder te benoemen en [naam bewindvoerdersgroep] te ontslaan als bewindvoerder, en daarbij als voorwaarde te stellen dat indien eiser dat verzoek niet zou doen, het recht op bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering zou stoppen per 31 december 2018.

6. De rechtbank vernietigt – onder verwijzing naar hetgeen onder 5.1 tot en met 5.9 is overwogen – het bestreden besluit op grond van strijd met de artikelen 3:2, 3;4, tweede lid, en 7:12, eerste lid, van de Awb. Het beroep is dan ook gegrond. Bezien dient te worden welk vervolg aan deze uitkomst wordt gegeven. De rechtbank ziet geen mogelijkheid om deze zaak finaal te beslechten. Zij ziet voorts geen aanleiding verweerder de gelegenheid te geven om het gebrek te herstellen na toepassing van de bestuurlijke lus, nu in dit geval nog een gedegen onderzoek zal moeten plaatsvinden. Verweerder zal daarom worden opgedragen een nieuw besluit op het bezwaar van eiser tegen het primaire besluit te nemen, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

7. Gelet op wat in 5.5 is overwogen, ziet de rechtbank aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vijfde lid, van de Awb een voorlopige voorziening te treffen, die ertoe strekt dat eiser recht behoudt op bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering door [naam bewindvoerdersgroep] na de dagtekening van deze uitspraak tot zes weken na de datum van het nieuwe besluit op bezwaar.

8. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiser het betaalde griffierecht vergoedt. De rechtbank veroordeelt verweerder daarnaast in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1.024,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 512,- en wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;

- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen op het bezwaar van eiser tegen het primaire besluit met inachtneming van deze uitspraak;
- bepaalt bij wijze van voorlopige voorziening dat eiser recht behoudt op bijzondere bijstand voor de kosten van bewindvoering door [naam bewindvoerdersgroep] , en bepaalt dat deze voorlopige voorziening vervalt zes weken na de bekendmaking van het nieuwe besluit op bezwaar;
- bepaalt dat verweerder aan eiser het betaalde griffierecht van € 46,- vergoedt;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 1.024,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. D.M. Schuiling, voorzitter, en mr. C.H. de Groot en mr. M. Pelinck, leden, in aanwezigheid van mr. E.A. Ruiten, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 22 januari 2019.

griffier voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op:

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Centrale Raad van Beroep. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.